

Nr 718

Av fru Sundberg och herr Clarkson, *angående det svenska allmänflyget.*

(Lika lydande med motion nr 595 i Första kammaren)

Frågan om allmänflygets utveckling har blivit allt angelägnare och har speciellt aktualiserats i samband med de kostnadsökningar som drabbat allmänflyget i samband med höjda landningsavgifter. Avgifternas storlek kan förhindra en naturlig utveckling av allmänflyget och avskräcka från att begagna de tjänster och anordningar som finns för att öka flygsäkerheten. Inte minst måste tagas i beaktande det faktum att vid för höga kostnader den enskilde avskräcks från tillräcklig flygträning och kompletterande utbildning. För höga kostnader förorsakar dessutom att de som har behov av att utnyttja allmänflyg i stället föredrar andra transportmedel och därigenom förhindrar en naturlig utveckling av allmänflyget.

I vårt land med dess stora avstånd torde utvecklingsmöjligheterna för allmänflyget vara mycket goda. Enligt riktlinjerna för den statliga trafikpolitiken skall eftersträvas konkurrens på lika villkor såväl mellan olika trafikgrenar som mellan olika trafikföretag inom samma trafikgren. Förutsättningarna för detta skall i princip vara att varje trafikgren själv svarar för sina kostnader.

I 1963 års luftfartsutredning deltog ingen representant för allmänflyget. När utredningen var klar förutsattes att den totala kostnadstäckningen för luftfartsverket skulle uppnås under en tioårsperiod. Därefter har emellertid kravet kommit på täckning också för undervägskostnaderna, d. v. s. det allmännas utgifter för kostnader i samband med flygning i luftleder.

Utvecklingen har hittills gått snabbare än vad som förutsatts. Genom de kraftigt höjda avgifterna för allmänflyget torde luftfartsverkets inkomster kraftigt ha förstärkts. Emellertid saknas en plan för hur den framtida kostnadsfördelningen skall vara och hur luftfartsverket i framtiden skall finansiera sin verksamhet liksom i vilken mån avgiftsförändringar i den ena eller andra riktningen kan påverka den önskade utbyggnaden av allmänflyget. Vi föreslår att Kungl. Maj:t måtte tillsätta en utredning i syfte att utreda allmänflygets utvecklingsmöjligheter.

Konkurrensen mellan de olika trafikföretagen inom luftfarten kommer

genom de höga avgifterna till det allmänna och på grund av »priskrig» att orsaka ohållbara ekonomiska situationer med förluster för både den yrkesmässiga luftfarten och dess kunder (speciellt resebyråbranschen). Fördelarna för yrkesmässiga luftfartsföretag utanför Sverige i denna konkurrens är uppenbara. Även den svenska linjefarten kommer i ett ogynnsamt läge i förhållande till utländsk konkurrens. I sina kalkyler blir den svenska linjefarten tvungen att taga hänsyn till avgifter av icke obetydlig skillnad mot i andra länder i vad avser tjänster av luftfartsverket som ej är att hänföra till enbart trafikteknisk natur (besiktningar, kontroller m. m.). Motsvarande problem drabbar även all annan luftfart i vårt land.

Luftfarten har till sin natur mer internationell anknytning än någon annan form av kommunikationer. Prissättningar på biljetter och frakter är internationellt reglerade genom sammanslutningen IATA. I den nationella luftfarten äger det enskilda landet rätten att självt bestämma priserna. Med tanke på luftfartens internationella betydelse och för att prisdiskriminering ej skall drabba något enskilt lands luftfart bör genom ICAO överenskommelser ske så att fördelningen mellan samhällets ekonomiska åtaganden och luftfartens bidrag blir likartat i medlemsländerna. Därigenom skulle större möjligheter finnas till likartad prissättning på samma tjänster.

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning angående allmänflygets vidare utveckling, samt

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om att från svensk sida initiativ toges för att få ökad internationell överensstämmelse inom ICAO:s medlemsländer vad avser luftfartsavgifter.

Stockholm den 28 januari 1969

Ingrid Sundberg (m)

Rolf Clarkson (m)
